

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 625/2023
21.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Драгише Милутиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину К бр.32/22 од 13.02.2023. године и Кв бр.37/23 од 28.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 21. јуна 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Милутиновића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину К бр.32/22 од 13.02.2023. године и Кв бр.37/23 од 28.02.2023. године у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К бр.32/22 од 13.02.2023. године, окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 224.335,00 динара ББ и ВВ, односно сваком понаособ износ од 112.167,50 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Параћину Кв бр.37/23 од 28.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Милутиновића, изјављена против решења Основног суда у Параћину К бр.32/22 од 13.02.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгиша Милутиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 7) ЗКП, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Параћину на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца

окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док у осталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима окривљени обавезан да приватним тужиоцима накнади трошкове поступка, и поред тога што пуномоћник тужилаца није тражио и определио трошкове поступка до завршетка главног претреса, већ је у завршној речи рекао да ће трошкове поступка тражити по правноснажности одлуке, те је суд након правноснажности пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим, донео решење којим је окривљеног обавезао да плати наведене трошкове. Према наводима захтева, суд је дужан да у свакој пресуди одлучи о трошковима поступка, те приватни тужиоци нису имали право да траже и опредељују трошкове након правноснажности пресуде, па је суд морао да захтев пуномоћника приватних тужилаца у вези са трошковима поступка одбаци као недозвољен.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ће, уколико недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да из списка предмета произилази да је првостепени суд правноснажном пресудом К бр.32/22 од 23.05.2022. године, након што је окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 61. КЗ и осудио га на новачну казну у износу од 120.000,00 динара, окривљеног обавезао и да надокнади трошкове кривичног поступка приватним тужиоцима ББ и ВВ на основу члана 264. ЗКП, при чему је одредио да ће се о висини истих одлучити посебним решењем, те да је накнадно донео решење К 32/22 од 13.02.2023. године о трошковима поступка, након што је пуномоћник приватних тужилаца определио висину ових трошкова, а што је све сагласно одредбама члана 262. став 1. и 2. ЗКП, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП „јер стоји обавеза суда по члану 262. ЗКП да у свакој пресуди одлучи о трошковима поступка“.

У осталом делу, исти захтев одбачен је јер нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи на који начин је приликом доношења нижестепених решења суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, па како одредба члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, подносиоца захтева обавезује да поред формалног означавања законских одредби као разлога за подношење овог ванредног правног лека у захтеву и образложи истакнуте повреде закона, које бранилац окривљеног у конкретном случају није образложио, имајући у виду да Врховни суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости нема законско овлашћење да по

службеној дужности оцењује у чему се састоје повреде закона на које се захтевом указује, већ је везан разлозима, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, то је захтев за заштиту законитости обраниоца окривљеног у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић